

Keik on fadduw.

Üks õiete rükkas ehhitas ommale ue maja ja murretseb keik senna sisese, mis temma omma parrema tundmissee ja teadmisse mõda iol arvvas tarvis ollema, et ühtegi wigga puussagil ennam ei olnud leida ja perremees elli uhole selle peale, et keik täielik temma orro järrele piddi ollema. Üks teekäija tulli kord sisse ja watis ja immetles sedda uhkust ja suurt fullo ja ütles, et veel üks wigga selle maia jures piddi ollema. Chmatades kuesis perremees, fus ja mis wigga se piddi ollema. „Siin on“ kõetis meedras „ärro unnustud üksed finni mürida, kust surm nüüd fergeste woib sisse puggeda!“

Se tähhendusse sanna olli se, et keik peab surmas mahha jäma, mis aialik en, olgo au ehk rahha.

Juut ja ristiinnimenne.

Ristiinnimenne läks pallowa páwaga liina pole; ei tahtnud soja ilma uskuda, sellepärast wöttis mantlit liggi. Tee peál juhtus judiga kofko, kes ka liina pole läks. Pea hakkasid teine teisega jutto ajama ja higgi langes mõlematte palgist

mahha. Juut ütles: „O h nüüd sowiksin, et páw páwa ette lähhäks.“

„Rule Samuel!“ ütles ristiinnimenne, „minnul on liinas paljo tegemist ja taggaaiamist ja ei tea, kas kohhe rahha fätte saan, ja ei wötnud rahha liggi, kas tahhad mo mantlit pandi alla wötta ja mulle selle peale ühhe rubla anda?“

Juut, kes mötles suurt kasse sawad, andis ühhe rubla ja wöttis mantlit pandiks, mis temma peale 2 penni foermat selgas fandis. Kui pea liina wärrawatte liggi said, ütles ristiinnimenne: „Rule Samuel! nüüd tulleb mo miele, et mul liinas ka hea sõbber on, kelle käest ma kohhe rahha saan, siin on sinno rahha! ma wöttan omma mantli tagasisi. — Menda sündis ka.

Paljo innimesi ütlewad, et judid petwad; aga siin pettis teine ommeti juuti, et pallewaga omma mantlit laskis fanda.

Rihla : wäddo.

Üks uhke melega Brantussema mees olli omma naesega pulma futsutud. Kui mehhe pea sejakö sai, siis olli tal kohhe seitse pari hargi. Mees uhfles paljo ja kitiš omma hobbust, et temma